

PETRUS OCH SYNDERNAS FÖRLÅTELSE

Martin Luther

"Simon Petrus stod där och värmdes sig. Då sade de till honom: 'Är inte du också en av hans lärjungar?' Han nekade och sade: 'Det är jag inte.'" Job. 18:25.

Ingenting i passionshistorien är så noga beskrivet och porträtterat som Petrus förnekelse. Den passar också bäst i det sammanhanget. För ingen del i trosbekännelsen är svårare att tro än den punkt som lyder: Jag tror på syndernas förlåtelse. Orsaken är att de andra delarna ligger utanför oss och inte blir en del av vår erfarenhet eller träffar oss. Vi tror att Gud, himmelens och jordens skapare, är vår Far, att Jesus Kristus, Guds Son, lidit och dött osv, i enlighet med barnatron. Men vad har jag ut av det, att Gud skapat himmel och jord, om jag inte tror syndernas förlåtelse? Ja, än mer gäller det: Vad har jag ut av att Kristus har dött och den helige Ande kommit, om jag inte tror syndernas förlåtelse? Om de andra artiklarna skall bli riktigt levande i oss och nyttiga för oss, så måste de bli vår erfarenhet. De måste träffa oss just i denna punkt så att vi alla, och var och en för sig, tror syndernas förlåtelse. De andra delarna är väl svårare att tala om och begripa. Men på denna punkt: *Jag tror syndernas förlåtelse*, är det svåraste, att inte endast tala om och förstå det, utan att för sig själv med visshet tillägna sig det. Eftersom nu denna läropunkt är svår att bejaka, och människan är så rädd för Guds vrede och dom, har denna punkt om syndernas förlåtelse måst porträtteras i sankt Petrus, så att var och en skall få tröst av det.

Den högste och bäste aposteln, Petrus, faller så skamligt, att han förnekar sin Herre. Men han kommer ändå igen. Om man därför vill porträtterar Petrus, skall man på vartenda hårstrå på hans huvud skriva: syndernas förlåtelse. Därför att han är ett exempel på denna undervisning om syndernas förlåtelse. Det är på det sättet evangelisterna avbildar honom. För inget stycke i hela passionshistorien är beskrivet så ordrikt som Petrus fall. Allt vad Kristus varit med om är kortfattat antytt av evangelisterna. Men om Petrus fall kan de inte finna ord nog. Det gäller särskilt evangelisten Johannes. Det är som om han vill säga: Nyttan av Kristi lidande är att ni i det har syndernas förlåtelse.

Därför är frukten och kraften av Kristi lidande att man tänker att det gäller syndernas förlåtelse, så att var

och en vet att Kristi rike inte är något annat än syndernas förlåtelse. Den trösten är ställd gentemot den allra största synden, som heter förtvivlan. Om inte Petrus stod där med sitt exempel och sade: "Jag har också syndat", så måste vi alla misströsta och förtvivla i våra synder. Vi har alltså berättelsen att lära av och att tröstas av.

Vidare har det varit nödvändigt för Petrus att bli förödmjukad till sin person. För Petrus skulle det bli så att han blev uppfylld av den helige Andes gåvor. Då skulle han ha blivit högfärdig och övermodig och sluta i helvetet. Därför låter Gud honom falla så att han skall förbli ödmjuk. Varje syndare, hur stor syndare han än är, kan se på Petrus, och kommer inte att finna så stor synd som Petrus', med undantag av förhärdelse och övermod, som är en synd till döds. Petrus exempel är nyttigt såväl för mig som för honom själv, som annars skulle ha blivit alltför högmodig. För oss blir det predikat att Petrus förnekat sin Herre Kristus och svurit på att han inte ville bli salig om han kände den mannen. Gud har handlat även med oss på samma sätt: Han har låtit oss gå så långt i vår blindhet och låtit oss ofta korsfästa Kristus. Om Gud nu vill tillräkna oss dessa våra synder, måste vi förtvivla. Men dessa synder har varit nödvändiga även för oss – för att vi skall bli riktigt ödmjuka. Därför skall man väl se på Petrus exempel som nyttigt och gott, såväl till att avhålla oss från förtvivlan som för att vi inte skall bli övermodiga eller stolta.

*Petrus sig i faran kastar,
tror sig fast som klippan stå,
lovar att i döden gå.
Giv att jag ej lika bastar,
oförvägen på den stig,
där jag lätt kan glömma dig.*

*Giv att jag Dig ej försakar;
bed för mig och styrk min tro.
Jesu, giv att all min ro
jag i din förening smakar,
och som Du från världen går,
att med Dig jag leva får.*

Evangelisk själaspis för hemmet.

Måndag. Femte veckan i Fastan.

Bibliska betraktelser för var dag i året – ur Dr M Luthers Skrifter
Utvalda och ordnade av Julius Leopold Pasig
Stockholm 1882. Bearb. av red.